

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32444/2023
11.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дамир Перић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2377/23 од 28.09.2023. године, у седници одржаној 11.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2377/23 од 28.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2377/23 од 28.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2377/23 од 28.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 5433/2020 од 18.01.2021. године, којом је у ставу првом и другом изреке, усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му исплати износ од 342.342,00 динара са законском затезном каматом од 18.01.2021. године, као дана пресуђења до коначне исплате на име накнаде за фактички експроприсану непокретност, и то парцеле .../... КО ..., површине 44 м2, уписане у лист непокретности ... КО ..., која представља саставни део улице ... у ..., насеље ..., којом је у ставу трећем изреке утврђено да је тужени ималац јавне својине на фактички експроприсаној непокретности и то парцели .../... КО ... површине 44 м2, која је уписана у лист непокретности број ... КО ..., којом је у ставу четвртом изреке обавезан тужени да о свом трошку изврши упис права својине Града Новог Сада пред надлежним РЗГ СКН Нови Сад 1 на наведеној непокретности и у ставу петом изреке обавезан тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка укупно 128.621,00 динара са законском затезном каматом од извршности до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, посебна ревизија туженог у овом спору није дозвољена.

У споровима за исплату накнаде за земљиште које је без спроведеног управног поступка (чланови 25.-36. Закона о експропријацији) и поступка одређивања накнаде (чланови 56.-62. Закона о експропријацији и чланови 132.-140. Закона о ванпарничном поступку) *de facto* одузето од његовог власника и приведено намени утврђеној планским актом као јавна површина - улица, постоји уједначена пракса судова по питању пасивне легитимације и висине накнаде. Обвезник исплате накнаде и пасивно легитимисана у том спору је јединица локалне самоуправе на чијој територији се фактички одузето земљиште налази, као титулар права јавне својине на јавној површини - улици, као добра у општој употреби у смислу члана 10. став 2. и 10. Закона о јавној својини, а висина накнаде се одређује по тржишној вредности земљишта у складу са чланом 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију и члана 58. Устава Републике Србије.

Из тих разлога, о посебној ревизији туженог у овом спору није потребно одлучивати ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу поднео 27.03.2020. године, а вредност предмета спора је 342.342,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија ревидената није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**